U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Miloslava Výborného a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Ing. P. M.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, proti usnesení žalovaného ze dne 28. 2. 2017, čj. 62 A 132/2016-59, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 14. 6. 2017, čj. 30 A 104/2017-9,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Brně domáhal zrušení usnesení tohoto krajského soudu ze dne 28. 2. 2017, kterým soud odmítl žalobu žalobce směřující proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2016.

[2] Krajský soud usnesením označeným v záhlaví žalobu odmítl jako nepřípustnou dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[3] Žalobce (stěžovatel) napadl usnesení krajského soudu kasační stížností.

[4] Jednou z podmínek řízení před Nejvyšším správním soudem je povinné zastoupení advokátem. Takové zastoupení se dle § 105 odst. 2 s. ř. s. nevyžaduje tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[5] Stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a ani za něj nejedná další osoba. U stěžovatele je tak obecně třeba trvat na povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. V nynější věci jde o případ, kdy stěžovatel napadá usnesení krajského soudu, který rozhodl ve věci (o jeho žalobě), proto jej tíží poplatková povinnost za kasační stížnost a musí být

zastoupen advokátem (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 196/2014-19).

[6] Stěžovatel, ačkoli musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, svou kasační stížnost podává sám, aniž by byl takto zastoupen a aniž by se svou kasační stížností spojil návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů.

[7] Nejvyšší správní soud stěžovatele již několikrát poučil o nutnosti povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti a o tom, že může navrhnout, aby mu byl ustanoven zástupce z řad advokátů, pokud jsou u něj splněny předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Stěžovatel byl takto poučen v řízeních vedených pod sp. zn. 6 As 92/2014, 10 As 83/2014, 10 As 268/2014 a zejména v řízení 9 As 118/2015. Lze proto vycházet ze spolehlivého předpokladu, že jej Nejvyšší správní soud již v minulosti dostatečně informoval jak o nutnosti povinného zastoupení advokátem, tak o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Pro nynější řízení se proto jeví neefektivním a formalistickým stejnému stěžovateli opětovně adresovat výzvu k doložení splnění požadavků dle § 105 odst. 2 s. ř. s., případně jej poučovat o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Takový postup by ve skutečnosti znamenal, že Nejvyšší správní soud by stěžovatele znovu nadbytečně informoval o skutečnostech, o nichž objektivně musí z minulých řízení vědět (srov. usnesení čj. 9 As 119/2016-18).

[8] K tomu je nutno dodat, že stěžovatel opakovaně řetězí žaloby a kasační stížnosti proti rozhodnutím krajského soudu a Nejvyššího správního soudu, ač proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu žádný opravný prostředek, natož žaloba k soudu prvního stupně, přípustný není. Krajský soud nemá pravomoc přezkoumávat rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Vznesené námitky na první pohled nemohou být důvodné a kasační stížnost proti odmítavému usnesení krajského soudu je tak zcela zjevně bez naděje na úspěch. Takto koncipovanou kasační stížnost proto ani obsahově nelze za vážně míněnou kasační stížnosti považovat.

[9] Nejvyšší správní soud na základě výše uvedených úvah kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. pro nesplnění podmínky řízení spočívající v povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, aniž by jej vyzval k doložení plné moci pro advokáta.

[10] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 8. srpna 2017

JUDr. Michal Mazanec

předseda senátu